

† TEOFAN

Mitropolitul Moldovei și Bucovinei

**NAȘTEREA DOMNULUI –
ÎNTÂLNIREA OMULUI CU
DUMNEZEUL CEL VIU**

*Scrisoare pastorală
la sărbătoarea Nașterii Domnului*

Iași, 2016

† TEOFAN
PRIN HARUL LUI DUMNEZEU
ARHIEPISCOP AL IAȘILOR ȘI
MITROPOLIT AL MOLDOVEI ȘI BUCOVINEI

Iubiților preoți din parohii,
cuvioșilor viețuitori ai sfintelor mănăstiri și
drept-credinciosului popor al lui Dumnezeu
din Arhiepiscopia Iașilor:
har, bucurie, iertare și ajutor
de la Dumnezeu Cel în Treime preaslăvit –
Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt

Iubiți frați preoți,
Drept-măritori creștini,

Suntem îmbrăcați în aceste zile cu veșmântul bucuriei sfinte pe care ne-o aduce de fiecare dată sărbătoarea Nașterii Domnului, coborârea lui Dumnezeu printre oameni. Este o bucurie ce ne cuprinde ascultând colindele strămoșești, participând la frumoasele slujbe din aceste zile și întâlnindu-ne cu cei dragi. Trăim un popas duhovnicesc de tihnă și lumină în drumul zbuciumat al vieții noastre de zi cu zi. Această bucurie ce ne cuprinde este însă mai adâncă și mai reală decât ne poate oferi lumea aceasta: ea este un dar

pe care ni-l trimite Dumnezeu cu prilejul Nașterii Fiului Său în ieslea Betleemului. Dumnezeu Însuși este izvorul bucuriei noastre, Cel Care „așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică”¹.

Întruparea Fiului lui Dumnezeu și Nașterea Lui din Preasfânta Fecioară Maria reprezintă fundamentul credinței și al bucuriei noastre: „Dumnezeu Se face om pentru ca pe om să-l facă dumnezeu”², mărturisesc Părinții Bisericii, începând cu Sfântul Atanasie cel Mare. Prin Întrupare, Cuvântul lui Dumnezeu intră în istorie, își însușește firea noastră omească, așa cum se afla aceasta ca urmare a păcatului strămoșilor noștri, adică cuprinsă de stricăciune și moarte, devenind om asemenea nouă, afară de păcat, pentru a ne deschide calea spre nestricăciune, spre sfințenie și împărtășire de viața dumnezeiască.

Iubiți credincioși,

Dumnezeieștile Scripturi dau mărturie cu privire la pregătirea proniatoare a omenirii în vederea primirii Fiului lui Dumnezeu întrupat: „După ce Dumnezeu odinioară, în multe rânduri și în multe chipuri, a vorbit părinților noștri prin prooroci, în zilele acestea mai de pe urmă ne-a grăit nouă prin Fiul, pe Care L-a pus moștenitor a toate și prin Care a făcut și veacurile”³. Cu toate că Dumnezeu S-a descoperit și a vorbit oamenilor prin proorocii și dreptii Vechiului Testament, rânduind porunci și legi, El nu ne-a mântuit și nu ne mântuiește prin

acestea, deoarece o lege nu poate da viață prin ea însăși, ci ne mântuiește prin Însuși Fiul Său: „În creștinism nu se poate vorbi propriu-zis de o «învățătură mântuitoare» și nu ne mântuim printr-o lege, nici măcar prin legea Vechiului Testament, ci prin Persoana lui Iisus Hristos”⁴, ne spune Părintele Dumitru Stăniloae. Mântuitorul Iisus Hristos Însuși, ca Persoană, S-a întâlnit cu noi prin Întrupare, întrucât S-a făcut deoființă cu noi. Fiind, în același timp, și Dumnezeu adevărat, în măsura în care Îi urmăm Lui și ne unim cu El, ne face și pe noi biruitori asupra stricăciunii și asupra morții.

Odată ce Cuvântul lui Dumnezeu „S-a făcut trup și S-a sălășluit între noi”⁵ rămâne permanent împreună cu noi, așa după cum El Însuși ne-a încredințat: „Iată Eu cu voi sunt în toate zilele, până la sfârșitul veacului”⁶. Așadar, Dumnezeu nostru este un Dumnezeu viu, personal, prezent în fiecare clipă a vieții noastre, după cum mărturisește și Apostolul Neamurilor că „Iisus Hristos, ieri și astăzi și în veci, este același”⁷.

Drept-măritori creștini, iubiți și iubitori de Hristos,

Mărturisirea că Dumnezeu „S-a coborât din ceruri și S-a întrupat de la Duhul Sfânt și din Maria Fecioara și S-a făcut om”⁸ este adevărul fundamental al viețuirii noastre creștine. Împreună cu taina Răstignirii și a Învierii Sale, Întruparea Domnului constituie izvorul de viață al omului aici, pe pământ, și în veșnicie. Fără acest izvor, omul ar fi în rătăcire continuă, debusolat și confuz, lipsit de orice urmă de bucurie adevărată, de sens autentic în viață.

Aici, pe pământ, noi oamenii suntem chemați a ne lăsa cuprinși în ființa noastră lăuntrică de adevărul Întrupării, Răstignirii și Învierii Domnului Hristos. Aceasta nu înseamnă numai acceptarea de către mintea noastră a acestui adevăr, ci disponibilitatea noastră de a-L primi în noi înșine pe Hristos Domnul Cel Întrupat, Mort și Înviat.

Viața creștină nu se reduce la o înșiruire de legi, rânduieli, interdicții sau îngăduințe. Ea este mai mult decât atât: este viață și comuniune de iubire. „*Postul, privegherea, citirea Scripturii, lipsa de îmbrăcăminte și alte lucruri necesare nu constituie desăvârșirea*”⁹, ne spune Sfântul Ioan Casian. Ele „*sunt mijloace ale desăvârșirii fiindcă scopul ultim al practicii acestora nu constă în ele însele, ci prin ele se ajunge la scop*”¹⁰. „*Adevăratul scop al vieții creștine constă în dobândirea Duhului Sfânt al lui Dumnezeu*”¹¹, mărturisește Sfântul Serafim de Sarov.

Vedem aici răspunsul la întrebările foarte des întâlnite: De ce nu am bucurie? De ce nu mă simt împlinit? De ce cad în deznădejde deși postesc, mă rog, fac milostenie? Pentru că postul, rugăciunea sau milostenia le-am transformat în scop, nu cale către adevăratul țel, singurul pentru care trebuie luptat: dobândirea Duhului Sfânt, viața în Hristos, simțirea iubirii Tatălui Ceresc pentru noi și pentru întreaga lume.

Dumnezeu „*nu ne cere să ne schimbăm îmbrăcămintea, ori să ne primejduim sănătatea, sau să facem vreo bravură care întrece puterile noastre*”¹², spune Sfântul Nicolae Cabasila. Dumnezeu dorește ca „*rămânând acasă așa cum suntem și nepierzând nimic din avuția noastră, să petrecem cugetând întruna la legea Domnului*”¹³.

„A cugeta la legea Domnului” înseamnă a recunoaște că fără El nu putem face nimic adevărat, frumos, adânc și veșnic. Înseamnă a ajunge la convingerea lăuntrică de nezdruncinat că Hristos este totul în viața noastră. El ne dă viață, ne luminează, ne apără, ne călăuzește, merge cu noi pe cale. El ne ridică din cădere, ne întărește când suntem slabi, ne smerește când suntem mândri, ne iartă, ne binecuvintează, ne iubește ca Dumnezeu, adică infinit mai intens și adevărat decât o poate face un om. Conștiința că nimic nu ni se întâmplă fără o rațiune duhovnicească, că nimic nu-i mai de preț ca legătura cu Hristos, deschide calea încrederii în El, a convingerii că totul este în mâna Lui.

Iubiți credincioși,

Iubirea de Dumnezeu și de oameni este trăită la cea mai mare intensitate în Biserică prin Dumnezeiasca Euharistie. În aceasta „*viața credinciosului se împletește cu viața lui Dumnezeu. Omul se aduce pe sine lui Dumnezeu și Dumnezeu vine și Se sălășluiește în om*”¹⁴.

Din Biserică, omul este chemat să prelungească Euharistia în orice moment al vieții sale. În viața de mănăstire sau în cea de familie, omul lasă loc lui Dumnezeu să lucreze în viața lui, iar Dumnezeu le împlinește pe toate bine și adevărat, chiar dacă omul nu înțelege întotdeauna voința lui Dumnezeu privitoare la sine, la cei din jur, la evenimentele care au loc în lume.

În acest duh al prezenței lui Dumnezeu în viața noastră se cuvine să înțelegem sărbătoarea Nașterii Domnului Hristos. În ritm de colind, să-I mulțumim lui Dumnezeu pentru anul care tocmai se încheie, cerându-i ajutor și pentru anul care vine. Vremurile nu sunt ușoare nici pentru Biserică, nici pentru țară, nici pentru lume. Avem nădejdea sfântă că, mărturisind dreapta credință, rămânând în comuniune unii cu alții în Biserică Sa drept-măritoare, rugăciunea nelipsind din viața noastră, Dumnezeu ne va întări să mergem mai departe pe marea vieții acestei lumi către Împărăția cea nestricăcioasă.

Spun aceasta și pentru că, în ultima perioadă, pacea unor mănăstiri și parohii a fost tulburată de anumite persoane care au atitudini nepotrivite în legătură cu Sfântul și Marele Sinod ce a avut loc în Creta în luna iunie a acestui an. Dacă dezbaterile în duhul păcii, al dragostei și al adevărului au fost și sunt potrivite și necesare în Biserică, decizia unora de a se așeza în afara Bisericii prin nepomenirea ierarhului și prin neparticiparea la sfintele slujbe este împotriva comuniunii, a adevărului și a dragostei, precum și împotriva rânduielilor bisericesti și canonice. Pe această cale, vă adresez tuturor îndemnul de a rămâne în Biserică, în duh de comuniune și dragoste, lucrând la mântuirea noastră, prin mărturisirea dreptei credințe, zidindu-ne și ajutându-ne unii pe alții.

Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți cu bucuria păstorilor din Betleem și a magilor care L-au descoperit pe Domnul Hristos! Dumnezeu să vă dăruiască ajutorul Său în tot

cea ce faceți bine și adevărat în mănăstiri, în parohii și în viața de familie! Dumnezeu să ne dăruiască tuturor puterea de a ne alătura corului îngerilor de la Peștera din Betleem, și din toată inima să rostim: „*Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoire!*”¹⁵.

Al vostru părinte și frate întru Hristos Dumnezeu,

**† Teofan,
Mitropolitul Moldovei și Bucovinei**

Note bibliografice

¹ Ioan 3, 16.

² Sfântul Atanasie cel Mare, *Scrieri*, partea a doua, traducere din grecește, introducere și note de Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, colecția PSB, nr. 16, EIBMBOR, București, 1988, p. 182.

³ Evrei 1, 1-2.

⁴ Pr. Prof. Dumitru Stăniloae, *Teologia dogmatică ortodoxă*, vol. 2, EIBMBOR, București, 1978, p. 109.

⁵ Ioan 1, 14.

⁶ Matei 28, 20.

⁷ Evrei 13, 8.

⁸ Simbolul de Credință, art. 3.

⁹ Sfântul Ioan Casian, „Întâia cuvântare cu părintele Moise”, VII, 3-4, în *Așezămintele mănăstirești și Convorbiri duhovnicești*, traducere de Vasile Cojocaru și prof. David Popescu, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, București, 1990, p. 312.

¹⁰ *Ibidem*.

¹¹ Sfântul Serafim de Sarov, *Scopul vieții creștine*, Editura Pelerinul, Iași, 1997, p. 25.

¹² *Despre viața în Hristos*, studiu introductiv și traducere de Pr. Prof. Dr. Dumitru Bodoș, Ed. Arhiepiscopiei Bucureștilor, București, 1989, pp. 134-135.

¹³ *Ibidem*.

¹⁴ Georgios Mantzaridis, *Morala creștină*, traducere de diacon Cornel Coman, Ed. Bizantină, București, 2006, p. 128.

¹⁵ Luca 2, 14.

© Editura DOXOLOGIA, Cuza-Vodă 51, 700038, Iași
Tel: (0232)216693; Fax: (0232)216694
<http://editura.doxologia.ro>; E-mail: editura@doxologia.ro